

Установчі документи юридичних осіб.

Створення, реєстрація та реорганізація підприємств – суб'єктів підприємницької діяльності.

**Підприємництво –
це самостійна, ініціативна, систематична, на власний
ризик господарська діяльність, що здійснюється
суб'єктами господарювання (підприємцями) з метою
досягнення економічних і соціальних результатів та
одержання прибутку (ст.42 п.1 ГКУ).**

**Порядок створення, державної
реєстрації, діяльності, реорганізації
та ліквідації суб'єктів підприємництва
окремих
організаційних форм визначається
Господарським Кодексом та іншими
законами (ст.45 п.2 ГКУ).**

Згідно із ст.80 ЦКУ визначаємо ключовий об'єкт вітчизняного господарювання:

- Юридичною особою є організація, створена і зареєстрована **у встановленому законом порядку.**
- Юридична особа наділяється цивільною правоздатністю і дієздатністю, може бути позивачем та відповідачем у суді.
- Юридична особа може бути створена шляхом об'єднання осіб та (або) майна.

Юридичні особи, залежно від порядку їх створення, поділяються на:

- юридичних осіб приватного права

(Юридична особа приватного права створюється на підставі установчих документів відповідно до ст. 87 ЦКУ. Юридична особа приватного права може створюватися та діяти на підставі модельного статуту в порядку, визначеному законом. { Абзац другий частини другої ст.81 Закону про держреєстрацію зі змінами, внесеними згідно із Законом N 3262-VI («Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження принципу державної реєстрації юридичних осіб на підставі модельного статуту») Від 21.04.2011 });

- юридичних осіб публічного права

(Юридична особа публічного права створюється розпорядчим актом Президента України, органу державної влади, органу влади АР Крим або органу місцевого самоврядування).

Ключові нормативно-правові акти

ПИТАННЯ:

- Господарський кодекс України
Ст.56-57. 59 Утворення суб'єкта господарювання, установчі документи, припинення діяльності

- Цивільний кодекс України.
Ст81 Установчі документи
ст87-89
ст.106 Злиття, приєднання, поділ та перетворення юридичної особи

- [Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців](#) (ЗУ від 15.05.2003 № 755-IV -)
ст.4,
ст..8 (уст.док)

- Закон України “Про акціонерні товариства”
Ст. 10-13

Систематичні господарські операції, які здійснюються з метою отримання прибутку, вимагають від їх учасників державної реєстрації як суб'єктів підприємницької діяльності та отримання, в передбачених законом випадках, ліцензій, патентів, дозволів тощо.

Напрямки та можливі наслідки підприємницької діяльності повинні відповідати наступним вимогам:

- Враховувати та задовольняти потреби суспільства,
- Відповідати державним стандартам
- Не загрожувати національній безпеці.

Уникнення державної реєстрації з боку СПД (т.з. «тіньова діяльність») призводить до наступних обмежень для самого бізнесу:

По-перше, чинне законодавство передбачає відповідальність, включно із кримінальною, за зайняття підприємницькою діяльністю без державної реєстрації чи без спеціального дозволу (ліцензії).

По-друге, відсутність легального статусу підприємця, ліцензій, патентів та інших документів означає і відсутність можливостей державного захисту бізнесу як з боку органів виконавчої влади, в тому числі правоохоронних, так і судових (див., зокрема, п. 1 листа Вищого арбітражного суду України від 23 жовтня 2000 р. № 01-8/556 "Про деякі приписи чинного законодавства, що регулює підприємницьку діяльність громадян").

Без цього неможливо отримати кредит у банку, укласти господарський договір із партнером.

Це - відсутність можливості здійснювати зовнішньоекономічні операції, позбавлення перспектив публічного розвитку бізнесу.

Перше, що необхідно зробити для створення суб'єкта підприємницької діяльності, — це обрати його організаційно-правову форму.

Організаційно-правові форми юридичних осіб (ст.83 ГКУ)

Юридичні особи можуть створюватися у формі товариств, установ та в інших формах, встановлених законом.

Товариством є організація, створена шляхом об'єднання осіб (учасників), які мають право участі у цьому товаристві. Товариство може бути створено однією особою, якщо інше не встановлено законом.

Товариства поділяються на **підприємницькі та непідприємницькі**.

Товариства, які здійснюють **підприємницьку діяльність** з метою одержання прибутку та наступного його розподілу між учасниками (підприємницькі товариства), можуть бути створені лише як господарські товариства:

- повне товариство,
- командитне товариство,
- товариство з обмеженою або додатковою відповідальністю,
- акціонерне товариство

або виробничі кооперативи (ст.84 ГКУ).

Непідприємницькими товариствами є товариства, які не мають на меті одержання прибутку для його наступного розподілу між учасниками (ст.85 ГКУ).

Підприємство — самостійний господарюючий статутний суб'єкт, який має права юридичної особи та здійснює виробничу, науководослідницьку і комерційну діяльність з метою одержання відповідного прибутку (доходу)

Види підприємств:

- **Приватне підприємство, засноване на власності фізичної особи**

- **Колективне підприємство, засноване на власності трудового колективу підприємства**

- **Господарське товариство**
 - **Акціонерне товариство**
 - **Товариство з обмеженою відповідальністю**
 - **Товариство з додатковою відповідальністю**
 - **Повне товариство**
 - **Командитне товариство**

- **Підприємство, засноване на власності об'єднання громадян**
- **Комунальне підприємство, засноване на власності відповідної територіальної громади**
- **Державне підприємство, засноване на державній власності, в тому числі казенне підприємство**

- **Інші види та категорії підприємств, у тому числі орендні, створення яких не суперечить законодавчим актам України, зокрема**
 - **Дочірнє підприємство**
 - **Підприємство, єдиним засновником і власником якого є інше підприємство**
 - **Господарюючий суб'єкт, створений у процесі приватизації і корпоратизації, контрольним пакетом акцій якого володіє холдингова компанія**

Особливість ДП: таке підприємство є власністю іншого (материнського) підприємства, що є його єдиним засновником

ГОСПОДАРСЬКІ ТОВАРИСТВА

Акціонерне товариство

Товариство, яке має статутний фонд, поділений на визначену кількість акцій рівної номінальної вартості, і несе відповідальність за зобов'язаннями тільки майном товариства.

Загальна номінальна вартість випущених акцій становить статутний фонд акціонерного товариства, який не може бути менше суми, еквівалентної 1250 мінімальним заробітним платам, виходячи із ставки мінімальної заробітної плати, яка діє на момент створення акціонерного товариства.

Види акціонерних товариств

- Публічне акціонерне товариство, акції якого можуть розповсюджуватися шляхом відкритої підписки та купівлі/продажу на біржах
- Непублічне акціонерне товариство, акції якого розподіляються між засновниками і не можуть розповсюджуватися шляхом підписки, купуватися та продаватися на біржі.

Товариство з обмеженою відповідальністю

Товариство, що має статутний фонд, розділений на частки, розмір яких визначається установчими документами

Учасники товариства несуть відповідальність у межах своїх вкладів. У товаристві з обмеженою відповідальністю створюється статутний фонд, розмір якого повинен становити не менше суми, еквівалентної 100 мінімальним заробітним платам, виходячи із ставки мінімальної заробітної плати, яка діє на момент створення товариства

ГОСПОДАРСЬКІ ТОВАРИСТВА

Командитне товариство

Товариство, в якому разом з одним або більше учасниками, котрі здійснюють від імені товариства підприємницьку діяльність і несуть відповідальність за зобов'язаннями товариства всім своїм майном, є один або більше учасників, відповідальність яких обмежується вкладом у майні товариства (вкладників)

Повне товариство

Товариство, всі учасники якого займаються спільною підприємницькою діяльністю і несуть солідарну відповідальність за зобов'язаннями товариства всім своїм майном.

Установчий договір про повне товариство повинен визначати розмір частки кожного з учасників, розмір, склад та порядок внесення вкладів, форму їх участі у справах товариства

Ведення справ повного товариства здійснюється за загальною згодою всіх учасників.

Товариство з додатковою відповідальністю

Товариство, статутний фонд якого поділений на частки визначених установчими документами розмірів. Учасники такого товариства відповідають за його боргами своїми внесками до статутного фонду, а за недостатності цих сум — додатково належним їм майном в однаковому для всіх учасників кратному розмірі до внеску кожного учасника

Граничний розмір відповідальності учасників визначається в установчих документах

Об'єднання підприємств - підприємства мають право на добровільних засадах об'єднувати свою виробничу, наукову, комерційну та інші види діяльності, якщо інше не передбачено законодавством України

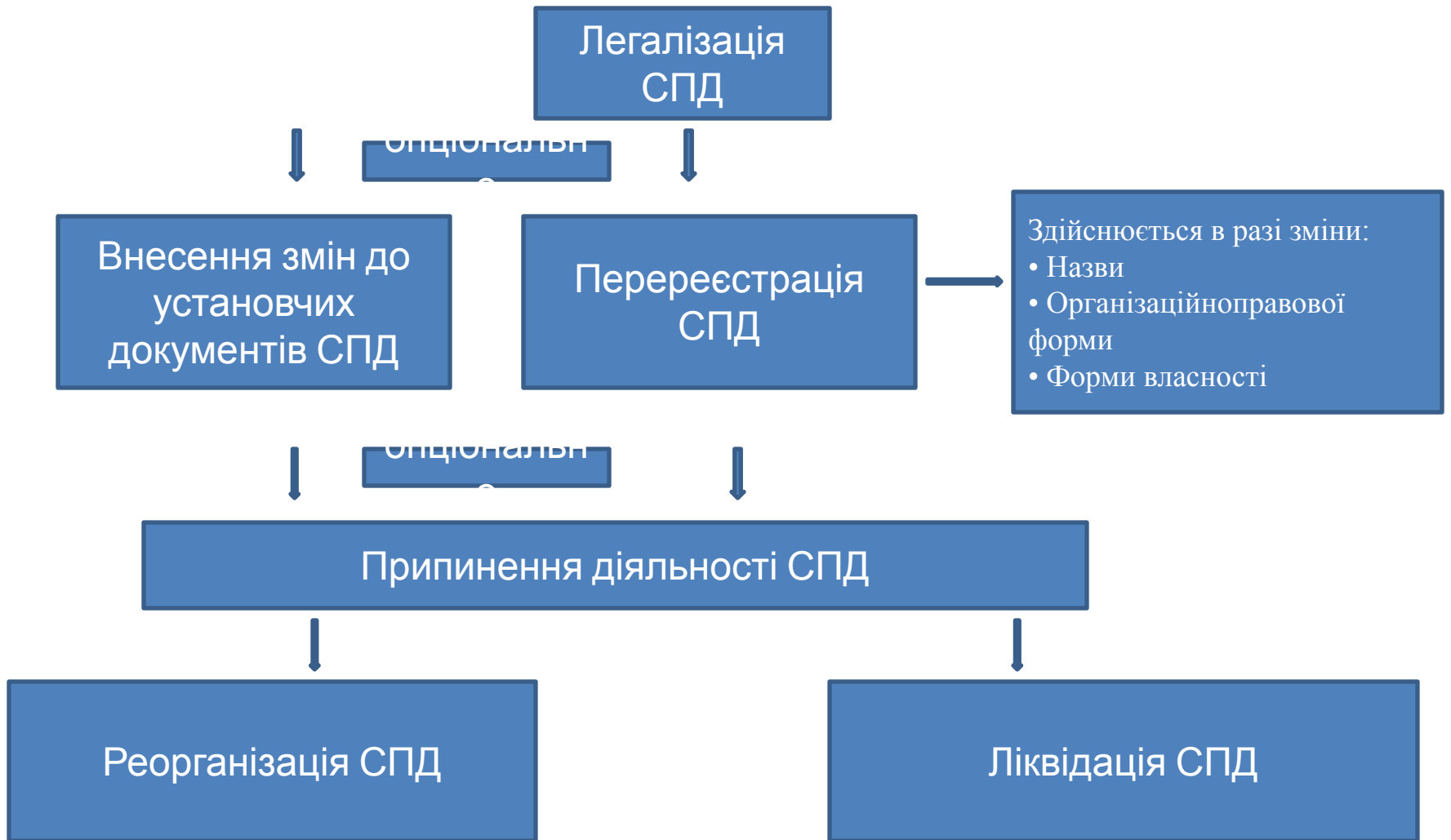
Види об'єднань:

- Корпорації — договірні об'єднання, створені на основі поєднання виробничих, наукових та комерційних інтересів, з делегуванням окремих повноважень централізованого регулювання діяльності кожного з учасників
- Концерни — статутні об'єднання підприємств промисловості, наукових організацій, транспорту, банків, торгівлі тощо на основі повної фінансової залежності від одного або групи підприємців
- Інші об'єднання за галузевим, територіальним та іншими принципами

СТВОРЕННЯ ТА ЕТАПИ ІСНУВАННЯ СПД-ЮО

СТВОРЕННЯ ТА ЕТАПИ ІСНУВАННЯ СПД-ЮО (продовження)

СТВОРЕННЯ ТА ЕТАПИ ІСНУВАННЯ СПД-ЮО (закінчення)

Реорганізація СПД	Ліквідація СПД
<p>➤ Припинення юридичної особи з переходом її прав та обов'язків у порядку правонаступництва до іншої (інших) юридичної особи здійснюється шляхом:</p> <ul style="list-style-type: none">✓ Злиття з іншим підприємством, коли всі майнові права та обов'язки кожного з них переходять до новоствореного Підприємства✓ Приєднання одного підприємства до іншого, коли до останнього переходять усі майнові права та обов'язки приєднаного підприємства✓ Поділу підприємства, коли до нових підприємств переходять за роздільним актом (балансом) у відповідних частках майнові права та обов'язки реорганізованого підприємства✓ Виділення з підприємства одного або кількох нових підприємств, коли до кожного з них переходять за роздільним актом (балансом) у відповідних частках майнові права та обов'язки реорганізованого підприємства✓ Перетворення одного підприємства в інше, коли до підприємства, яке щойно виникло, переходять усі майнові права та обов'язки колишнього підприємства	<p>➤ Припинення юридичної особи без правонаступництва, тобто без переходу її прав та обов'язків до іншої (інших) юридичної особи</p> <p>Підстави</p> <ul style="list-style-type: none">✓ Рішення власника✓ Рішення суду про заборону діяльності СПД✓ Рішення суду про визнання недійсними установчих документів та рішення про створення підприємства✓ Рішення суду у зв'язку із систематичними або грубими порушеннями законодавства✓ Рішення суду про визнання підприємства банкрутом✓ Здійснення діяльності, що суперечить установчим документам та законодавству України✓ Несвоєчасне повідомлення суб'єктом підприємницької діяльності про зміну його назви, організаційної форми, форми власності та місцезнаходження✓ Неподання протягом року до органів державної податкової служби податкових декларацій, документів бухгалтерської звітності згідно із законодавством

Необхідно зазначити, що законодавство, крім поняття **«установчі документи»** (див., наприклад, ст. 4 Закону України від 19 вересня 1991 р. № 1576-XII "Про господарські товариства"), вживає ще два поняття – **«статутні документи»** (див., наприклад, ст. 6 Закону України від 16 квітня 1991 р. № 959-XII "Про зовнішньоекономічну діяльність"), а також **«засновницькі документи»** (див., наприклад, ст. 3 Закону України від 19 грудня 1995 р. № 481/95-ВР "Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів").

Вони є ідентичними, проте як теорія, так і практика йдуть шляхом визначення таких документів **саме як "установчих"**.

УСТАНОВЧІ ДОКУМЕНТИ СПД-ЮО

Загальні положення щодо установчих документів СПД-ЮО наводять такий їх перелік (ст.87 ЦК України, ст. 57 ГК України та ст. 8 Закону України від 15 травня 2003 р. № 755-Р/ "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців", ч. 3):

- 1) установчий акт;
- 2) статут;
- 3) засновницький договір;
- 4) положення.

Наведений в Законі України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців» перелік установчих документів стосується всіх юридичних осіб:

- юридичних осіб - суб'єктів підприємницької діяльності,
- юридичних осіб, що такого статусу не мають.

! На підставі установчого акта діють установи (див. ч. 3 ст. 83, ст. 87 ЦК України);

! На підставі положення - юридичні особи публічного права (органи державної влади, органи місцевого самоврядування тощо) (див. ч. 2 ст. 83 ЦК України.

! Для юридичних осіб - суб'єктів підприємницької діяльності характерна наявність двох документів, що належать до категорії установчих - статуту та засновницького договору.

УСТАНОВЧІ ДОКУМЕНТИ СПД-ЮО (продовження)

Також до установчих документів додатково відноситься **Рішення засновників про утворення суб'єкта**

господарювання (ст. 57 ГКУ).

На перших загальних зборах засновники (учасники) майбутньої юридичної особи повинні вирішити ряд

питань організаційного характеру. Тому рішення зборів засновників з цих питань в обов'язковому порядку оформляються **Протоколом**, який **подається разом із установчими документами до органу**

реєстрації.

Протокол повинен містити:

1. Дату і місце зборів.
2. Перелік осіб (засновників), які беруть участь у зборах. Зазвичай серед засновників обирається голова зборів і секретар, проте функцію останнього може виконувати й особа, яка засновником не є. Відомості про цих осіб також вносяться до протоколу.
3. Порядок денний зборів. На перших зборах між засновниками укладається засновницький договір про створення юридичної особи (якщо вони не зробили цього раніше), затверджується статут юридичної особи, а також вирішується питання про формування її виконавчого органу (призначення директора та ін.). Результати роботи загальних зборів відображаються у протоколі.
4. Процедурні питання. За кожним пунктом порядку денного зазначається особа, яка виступила, результати голосування засновників з цього питання, а також рішення, що було ними прийняте.
5. Підписи засновників (учасників).

Проте такий документ Законом України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних

ЗМІСТ УСТАНОВЧИХ ДОКУМЕНТІВ

Чинне законодавство України не містить легального визначення статуту і засновницького договору. Форму і зміст установчих документів визначають залежно від видів суб'єктів господарювання Господарський кодекс та Цивільний кодекс України, загальні закони про підприємства та закони про окремі види підприємств.

Статут суб'єкта господарювання повинен містити наступні відомості:

- найменування і місцезнаходження,
- мету і предмет діяльності,
- розмір і порядок утворення статутного та інших фондів,
- порядок розподілу прибутків і збитків,
- про органи управління і контролю, їх компетенцію,
- про умови реорганізації та ліквідації суб'єкта господарювання,
- інші відомості, пов'язані з особливостями організаційної форми суб'єкта господарювання, передбачені законодавством.

ЗМІСТ УСТАНОВЧИХ ДОКУМЕНТІВ (продовження)

У **Засновницькому Договорі** засновники фіксують такі положення:

- зобов'язуються утворити суб'єкт господарювання,
- визначають порядок спільної діяльності щодо його утворення,
- умови передачі йому свого майна,
- порядок розподілу прибутків і збитків,
- управління діяльністю суб'єкта господарювання та участі в ньому засновників,
- порядок вибуття та входження нових засновників,
- інші умови діяльності суб'єкта господарювання, які передбачені законом,
- порядок його реорганізації та ліквідації відповідно до закону (ч. 3 ст. 57 ГК України).

На відміну від Статуту, **головним для Засновницького Договору є визначення всіх параметрів взаємовідносин між учасниками юридичної особи**, насамперед майнового і організаційного характеру - їх прав та обов'язків, порядку внесення вкладів, порядку розподілу прибутків та збитків тощо.

ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ УСТАНОВЧИХ ДОКУМЕНТІВ

Установчі документи юридичної особи:

- Викладаються письмово,
- Прошиваються,
- Пронумеровуються
- Підписуються засновниками (учасниками), якщо законом не встановлено інший порядок їх затвердження (ст.8 ЗУ № 755 IV).

Процедура саме "затвердження" передбачена законодавством щодо статуту. Він, на відміну від засновницького договору, який підписується засновниками, затверджується зборами засновників.

- **Підписи засновників (учасників) на установчих документах повинні бути нотаріально засвідчені.**

“ГОЛОВНИЙ” ДОКУМЕНТ СПД ЮО – СТАТУТ ЧИ ЗАСНОВНИЦЬКИЙ ДОГОВІР? АРГУМЕНТИ

Деякі автори вважають, що засновницький договір і статут юридичної особи мають однакову юридичну силу, а тому вони затверджуються і змінюються в однаковому порядку. Проте у разі суперечності між положеннями засновницького договору і статуту, перевагу слід віддавати засновницькому договору.

За думкою інших авторів (О. В. Старцев «Підприємницьке право, Київ-2006») останнє є вельми спірним. З одного боку, засновники, уклавши між собою на загальних зборах засновницький договір, висловили цим волю вищого органу управління юридичної особи. Але метою засновницького договору залишається **регламентація відносин між засновниками суб'єкта підприємницької діяльності.**

А основним документом, яким регламентується діяльність юридичної особи, є статут, затвердження якого засновниками також відображає волю вищого органу управління юридичної особи. Тому, згідно цієї думки, в разі виникнення суперечностей, безпосередньо пов'язаних з діяльністю підприємства (наприклад, порядок призначення директора, визначення кола його повноважень тощо), перевага повинна надаватися положенням статуту. В разі ж, якщо суперечності виникли з питань відносин між засновниками, перевага повинна надаватися положенням засновницького договору.

Процедуру реєстрації суб'єкта підприємницької діяльності у державних органах можна умовно поділити на два нерівноцінних за правовим значенням та кількістю органів реєстрації етапи:

1. Державна реєстрація суб'єкта підприємницької діяльності. Вона провадиться державним реєстратором лише в одному державному органі - у виконавчому комітеті міської ради міста обласного значення або у районній, районній у містах Києві та Севастополі державній адміністрації за місцезнаходженням юридичної особи або за місцем проживання фізичної особи-підприємця.
2. Реєстрація (постановка на облік) в інших державних органах та установах. До них належать органи державної податкової служби, Пенсійного фонду України, фонди соціального страхування та інші установи, перелік і процедура реєстрації в яких наводиться нижче; також відбувається отримання дозволів на виготовлення печаток і штампів. До цього ж етапу умовно можна віднести і обов'язкове відкриття юридичною (а факультативно - і фізичною) особою рахунку в установах банку.

Нерівноцінність правового значення зазначених етапів полягає у тому, що законодавство пов'язує набуття статусу суб'єкта підприємницької діяльності і відповідної праводієздатності на провадження такої діяльності не з моментом завершення реєстрації у всіх органах, а саме із моментом державної реєстрації і видачею відповідного свідоцтва.

Документи, які необхідно подавати для проведення державної реєстрації юридичної особи

Засновник (засновники) або уповноважена ними особа повинна особисто подати державному реєстратору (надіслати рекомендованим листом з описом вкладення) такі документи (п.1 ст.24 ЗУ № 755-IV <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/755-15>):

- заповнену реєстраційну картку на проведення державної реєстрації юридичної особи (форма № 1, зареєстрована наказом Держпідприємництва України «Про затвердження форм реєстраційних карток» від 20.04.2007 р. № 54);
- примірник оригіналу або нотаріально засвідчену копію рішення засновників або уповноваженого ними органу про створення юридичної особи;
- два примірники установчих документів;
- документ, що засвідчує внесення реєстраційного збору за проведення державної реєстрації юридичної особи (копія квитанції, виданої банком, або копія платіжного доручення з відміткою банку).

Документи, які необхідно подавати для проведення державної реєстрації юридичної особи (продовження)

Крім того, **в деяких випадках можуть знадобитися додаткові документи, а саме:**

- довідка з Єдиного державного реєстру про резервування найменування юридичної особи, якщо проводилося резервування найменування юридичної особи;
- копія рішення органів Антимонопольного комітету України або Кабінету Міністрів України про надання дозволу на узгоджені дії або на концентрацію суб'єктів господарювання у випадках, передбачених законом (відповідно до ст. 31 Закону «Про захист економічної конкуренції» від 11.01.2001 р. № 2210-III (зі змінами та доповненнями) рішення про надання дозволу на узгоджені дії може бути надано на невизначений або конкретно визначений строк, який, як правило, не повинен перевищувати п'яти років);
- якщо для юридичної особи законом встановлено вимоги щодо формування статутного фонду (статутного або складеного капіталу) – документ, що підтверджує внесення засновником (засновниками) вкладу (вкладів) до статутного фонду (статутного або складеного капіталу) юридичної особи в розмірі, встановленому законом.
- для фермерського господарства – копія Державного акта на право приватної власності засновника на землю або копія Державного акта на право постійного користування землею засновником, або нотаріально посвідчена копія договору про право користування землею засновником, зокрема на умовах оренди;
- при державній реєстрації юридичної особи, засновником (засновниками) якої є іноземна юридична особа, – документ про підтвердження реєстрації іноземної особи в країні її місцезнаходження, зокрема витяг із торговельного, банківського або судового реєстру.

Слід зазначити, що **вимагати додаткові документи для проведення державної реєстрації юридичної особи, крім вищезазначених, державному реєстратору заборонено.**

РЕОРГАНІЗАЦІЯ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

В широкому розумінні термін "реорганізація" як узагальнююче поняття – це **припинення юридичної**

особи з переходом всіх прав та обов'язків до правонаступника у порядку загального правонаступництва, де під правонаступником розуміють юридичну особу (юридичних осіб), до якої переходять всі права та обов'язки реорганізованої юридичної особи.

Суб'єктивні права й обов'язки суб'єктів, що припинили своє існування, стають правами й обов'язками нових чи оновлених (як у випадку з "приєднанням") утворень, що продовжують свою господарську діяльність, як правило, на змінній за обсягом майновій базі.

ЦКУ не містить терміну "реорганізація" як узагальнюючого поняття, яке об'єднує такі процеси, як **злиття, приєднання, поділ та перетворення** (ст. 104). Однак, **ГКУ** все ж таки використовує цей термін. Так, відповідно до ст. 59 **однією із форм припинення суб'єкта господарювання є його реорганізація: злиття, приєднання, виділення, поділ, перетворення**. І саме **реорганізація є однією із форм утворення суб'єкта господарювання** (ст. 56 ГК України). Це пов'язано з тим, що внаслідок реорганізації, на відміну від ліквідації, припиняється, власне, лише сам суб'єкт господарювання як такий, а от його діяльність триває, але вже не в колишній (яка існувала до реорганізації), а в новій організаційно-правовій формі суб'єкта господарювання.

Юридичні особи вважаються такими, що припинилися, з дати внесення до Єдиного державного реєстру запису про припинення юридичної особи, який здійснюється відповідно до Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних

УМОВИ ЛЕГАЛЬНОЇ ПРИМУСОВОЇ РЕОРГАНІЗАЦІЇ СПД-ЮО

Відповідно до ст. 40 ГК України якщо суб'єкт господарювання зловживає **монопольним становищем на ринку**, органи Антимонопольного комітету України

мають право прийняти **рішення про примусовий поділ суб'єкта господарювання,**

що займає монопольне (домінуюче) становище (також ст.53 ЗУ від 11 січня 2001 р. №

2210-Ш "Про захист економічної конкуренції").

Проте слід зазначити, що **рішення АКУ про примусовий поділ монопольних утворень**

не є рішенням про примусовий поділ цих утворень, а є підставами для його здійснення на розсуд самого утворення за умови усунення його монопольного

становища на ринку.

Зазначена санкція не застосовується у випадках:

- неможливості організаційного або територіального відокремлення підприємств,

структурних підрозділів або структурних одиниць;

- наявності тісного технологічного зв'язку підприємств, структурних підрозділів та

одиниць;

- наявності тісного технологічного зв'язку підприємств, структурних підрозділів або

одиниць, якщо частка внутрішнього обороту в загальному обсязі валової продукції підприємства (об'єднання) не перевищує 30%.

ВИЗНАЧЕННЯ ВИДІВ РЕОРГАНІЗАЦІЇ

Як зазначено вище, існує чотири форми припинення суб'єкта господарювання:
злиття,
приєднання, поділ та перетворення.

Злиття - дві або декілька юридичних осіб припиняють своє існування, а всі майнові права й обов'язки кожного з них стають правами й обов'язками нового (єдиного) суб'єкта, який

виник на майновій базі утворених внаслідок злиття суб'єктів. Організаційно-правова форма новоутвореного суб'єкта може відрізнитися від колишніх форм суб'єктів господарювання, які злилися.

Приєднання характеризується тим, що одне підприємство приєднується до іншого із втратою юридичної самостійності і стає частиною іншого підприємства, до якого переходять права та обов'язки реорганізованої юридичної особи.

Тобто основною відмінністю від злиття є те, що всі майнові права й обов'язки стають правами й обов'язками не нового суб'єкта господарювання, а того, який раніше вже

ВИЗНАЧЕННЯ ВИДІВ РЕОРГАНІЗАЦІЇ (продовження)

Чинні в Україні законодавчі акти не регламентують послідовність дій при поділі суб'єктів господарювання.

У даний час порядок поділу встановлено підзаконними нормативними актами лише для деяких

видів суб'єктів:

- для державних підприємств і для підприємств, об'єднань, господарських товариств, у статутному фонді яких частка держави складає 75 і більше відсотків, - Положення про порядок поділу підприємств і об'єднань та відокремлення від них структурних підрозділів, затв. наказом МЕУ, МСУ, АКУ від 20 квітня 1994 р. № 43/79/5;
- для акціонерних товариств - Положення про порядок реєстрації випуску акцій під час реорганізації товариств.

При **виділенні** юридична особа виділяється зі складу іншої; при цьому продовжує існувати і той суб'єкт, зі складу якого відбулося виділення новоствореної юридичної особи. До новоствореного суб'єкта (суб'єктів) переходять права та обов'язки відповідно до розподільчого балансу.

Перетворення - це припинення суб'єкта господарювання, який у подальшому існує в іншій організаційній формі, має інші цілі діяльності, структуру та приймає всі майнові активи та пасиви свого попередника.

Чинним законодавством встановлені певні обмеження щодо перетворення юридичних осіб.

Відповідно до ст. 150 ЦКУ **товариство з обмеженою відповідальністю може бути перетворене в**

акціонерне товариство чи виробничий кооператив. Стаття 10 ЗУ від 16 вересня 1997 р. № 531/97

ВР "Про благодійництво та благодійні організації" встановлює, що **благодійна організація не може**